

εν κατακλείδι

ΠΕΡΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΠΕΛΟΦΙΛΟΣΟΦΙΕΣ ΜΕ... ΑΠΟΨΗ

γράφει ο Σάββας Λιμνατίτης • savvas_67@yahoo.com

Smoky Cape Lighthouse

Πέντε ώρες ταξίδι – γιατί τόσο απαιτείται για να φτάσει κανείς στο πανέμορφο Smoky Cape Lighthouse του Hat Head National Park- είναι αν μη τι άλλο παρατραβηγμένο. Χωρίς αυτό βέβαια να σημαίνει πως αν περνάτε από την περιοχή θα πρέπει να «προσπεράσετε» και σαν άλλος Οδυσσέας να κλείσετε τα αυτιά σας στο κάλεσμα του. Τουναντίον, θα έλεγε κανείς: μια επίσκεψη σε ένα από τους παλαιότερους φάρους της Αυστραλίας θα σας ανταμείψει- και μάλιστα πλουσιοπάροχα- όχι μόνο με το θέαμα που προσφέρει σε όσους αφιερώσουν λίγο από τον πολύτιμο τους χρόνο προκειμένου να βρεθούν στην θαλπωρή του, αλλά παράλληλα θα φροντίσει τα μέγιστα, όχι μόνο στη αποκατάσταση των σχέσεων σας με την φύση, αλλά και στη επαναφορά της ταχυπαλμίας σας σε ρυθμούς τους οποίους η γρήγορη ζωή της πόλης έχει αναγκάσει σε... άτακτο φυγή.

Φτάνοντας κοντά στο Kempsey θα δείτε τις πινακίδες που οδηγούν είτε στα –παραπλήσια του Smoky Cape Lighthouse- South West Rocks ή Hat Head.

Βγαίνοντας από τον αυτοκινητόδρομο ξεκινά ουσιαστικά αυτό το μίνι ταξίδι σε άλλους ρυθμούς ζωής, μακριά από την βουή και το καυσαέριο της πόλης: οδήγηση δίπλα από το φιδωτό ποταμάκι, με αγελάδες και άλογα είτε να ρεμβάζουν στον ήλιο, είτε να απολαμβάνουν... κολατσιό, μασουλώντας νωχελικά το χορταράκι που άπλετα φυτρώνει στην πανέμορφη αυτή χώρα.

Λίγο πριν μπειτε στο South West Rocks, απαιτείται η προσοχή σας. Και αυτό γιατί η πινακίδα που σηματοδοτεί την πρόσβαση στον φάρο δεν είναι και η πλέον... ενδεδειγμένη. Έχοντας όμως προσπεράσει το εν λόγω θέμα, η υπομονή σας εξαργυρώνεται με μιας. Λίγα χιλιόμετρα ακόμη, αυτή την φορά μέσα από το δάσος με τα πανύψηλα αιωνόβια του δέντρα, και έχετε φτάσει στον προορισμό σας.

Το θέαμα που απλώνεται μπροστά σας είναι πραγματικά άξιο λόγου: Από αριστερά άγρια βράχια να πλαισιώνουν μια πανέμορφη παραλία, δεξιά δαντελωτές αμμυδιές όπου φτάνει το μάτι, και στο μέσω το Smoky Cape Lighthouse, έτοιμο ανά πάσα στιγμή να προσφέρει την υπηρεσίες του στους ναυτικούς, κυρίως εκείνους που επιχειρούν πρόσβαση στον ποταμό Macley, η οποία βρίσκεται ακριβώς στα βόρεια του φάρου. Πραγματικά από εκείνες τις θέες για τις οποίες

γεννήθηκε ο όρος «με κομμένη την ανάσα!» (Στο σημείο αυτό να τονίσω πως παρόλο που οικογενειακές ανάγκες με φέρνουν στη περιοχή τουλάχιστον μια φορά τον χρόνο, αυτή ήταν η πρώτη επίσκεψη μας στην εν λόγω τοποθεσία.)

Κτισμένο το 1886, το Smoky Cape Lighthouse, είναι ουσιαστικά ένα από τα τελευταία επιτεύγματα του αρχιτέκτονα James Barnet. Ένας από τους τελευταίους φάρους της Αυστραλίας, σχεδιασμένος με «βλέψεις» προς την αρχιτεκτονική τελειότητα, το Smoky Cape Lighthouse πατάει ουσιαστικά πάνω σε ένα ακρωτήριο από γρανίτη 140 μέτρα (460 πόδια) πάνω από τη θάλασσα, ενώ το φως του είναι το υψηλότερο στην Νέα Νότια Ουαλία. [5]

Ο φάρος ολοκληρώθηκε το 1891. Η σύμβαση για την κατασκευή κερδήθηκε από τον William Frank Oakes, ο οποίος όμως πέθανε κατά τη διάρκεια της κατασκευής και το έργο ολοκληρώθηκε από εκτελεστές του. Ως αποτέλεσμα της πράξης της Κοινοπολιτείας Φάροι του 1911, η διαχείριση του φάρου μεταφέρθηκε το 1915 στην Ομοσπονδιακή κυβέρνηση λόγω της ιδιότητάς του ως παράκτια φως. Από το 1939, το Smoky Cape Lighthouse φιλοξενεί Γραφείο Μετεωρολογίας για τη συλλογή των στατιστικών στοιχείων για το κλίμα, ενώ αξίζει να σημειωθεί πως κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου 2, ο φάρος περιβόλος είχε χρησιμοποιηθεί για στρατιωτικούς σκοπούς. Υπήρχε μια μπαταρία προβολέας και το φως πυροβολείο, και, ενδεχομένως, μια αίθουσα ραδιοφώνου, που λειτουργούν εκεί εκείνη τη στιγμή. Τα υπολείμματα σκουροδέματος της στρατιωτικής εγκατάστασης είναι ακόμα ορατά.

Ένα από τα άλλα «αξιοθέατα» που προσφέρει το Smoky Cape Lighthouse είναι η δυνατότητα να απολαύσει κανείς το μοναδικό θέαμα φαλαινών να παίζουν αμέριμνα στα ήσυχα νερά της περιοχής. Δυστυχώς την μέρα που επιλέξαμε για την επίσκεψη μας τα τεράστια αυτά κήτη δεν μας έκαναν την χάρη να μας τιμήσουν με την εμφάνισή τους (ούτως ή άλλως, αυτή συνήθως γίνεται στα τέλη Νοεμβρίου). Τελειώνοντας να αναφέρουμε πως η περιοχή προσφέρεται για πεζοπορία μέσα από το δάσος, υπάρχει σχετικός κατασκηνωτικός χώρος, ενώ όσοι δεν γουστάρουν... στρωματσάδα μπορούν – για \$250 και κάτι την βραδιά- να βρουν καταφύγιο στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο ο οποίος κάποτε λειτουργούσε ως κατοικία του φαροφύλακα.

ΦΩΤΟΣ Σάββας Λιμνατίτης

